

det Første, at der er en Trang til en saadan Kreditforening, og dernæst at en saadan Kreditforening kan organiseres saaledes, at den kan byde den fornødne Sikkerhed. Anden Betydning vil der paa ingen Maade ligge i, at vi vedtage Forslaget. Det er klart, at hvorledes den eventuelle Bestyrelse vil røgte sit Hverv, hvorledes den ærede Indenrigsminister vil røgte sit meget omfattende Tilsynshverv, derfor kunne vi aldeles ikke gaa i Kaution, og saaledes tror jeg heller ikke, at man har betragtet Sagen ved de tidligere Kreditforeningers Oprettelse. Det forekommer mig i det Hele, at der efter den Betragtningssmaade, som endnu er den gængse og gjældende angaaende Samskundsforholdene og særlig angaaende de økonomiske Forhold, er der ingen Grund til at være saa overordentlig stærkt tilrede for at hemme en eller anden Kredss af Medborgere, der tro, at de ved at oprette en Institution som den her omhandlede kunne skaffe sig bedre Betingelser for at udøve deres Virksomhed end tidligere. Naturligvis indser jeg fuldtud — det er Noget, som paa mange Maader er kommet frem under tidligere Forhandlinger om Kreditforeningers Oprettelse — at Kreditforeningens Kreditorer, Eierne af Kasseobligationerne, bør have nogen Bestyttelse, og den give vi dem da ved de meget stærke Kontrolbestemmelser, der findes i Loven, ved den vide Aldgang, der er for Indenrigsministeren til at kontrollere Foreningens Virksomhed og til at gribe ind, hvis noget Utilbørligt skulde foregaa. Det ærede Medlem mente, at vi slet ikke kunde bibeholde det Udtryk i Lovforslagets § 1: „Taxation efter saadanne Regler, som ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de i Lov af 19de Marts 1869 indholdte Bestemmelser“. Sa, der kan jeg godt slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling); jeg har heller ikke i de Tilfælde, som jeg har havt Leilighed til at sætte mig ind i, været saa overordentlig begejstret over den Sikkerhed denne Lov byder, men er det ærede Medlems Mening ikke muligvis den, at der ikke her kan bydes den samme Art af Sikkerhed, som med Hensyn til Kreditforeninger, der ere bafjerede paa Vaan i Landeieendomme og i Beboelseseieendomme? Saa vil jeg nemlig give ham fuldkommen Ret, men Følgen af en saadan Bestemmelse som denne er naturligvis ikke, at man tænker sig Vurderingen bydende ganske den samme Art af Sikkerhed som ved Vaan i disse Eiendomme; man henholder sig her blot til de formelle Regler, som ere givne i den paagjældende Lov. Det ærede Medlem gjorde en principiel Indvending gjældende mod hele Sagen, og det var den, at vor

Industri her til Lands er noget saa grundusikkert, fordi den, som han sagde, væsentlig var opslasket ved Bestyttelse, saa at vi ikke paa nogen Maade kunde tænke os en Kreditforening for industrielle Eiendomme, der bød antagelig Sikkerhed, den vilde drive for Wind og Bøve denne Kreditforening, thi dens Tilfaar og dens Existens vilde være afhængige af enhver Forandring i Toldlovgivningen. Denne Betragtning af det ærede Medlem kan jeg ikke give Medhold. Det er dog ganske utvivlsomt, at der er en Del industrielle Virksomheder her i Landet, endnu i alt Fald, som ikke ere interesserede i Bestyttelsen. Vel veed jeg, at der paa Rigsdagen er et Forslag under Forhandling — ikke her, men i det andet Thing — som tilsigter at oprette ny Bestyttelse for adskillige af de industrielle Virksomheder, der nu drives ret godt uden Bestyttelse. Jeg haaber nu ikke, at de Bestemmelser i Forslaget, jeg her sigter til, skulde blive til Lov, thi som Forholdene nu ere, kan det jo ikke benegtes, at en meget væsentlig Del af vore Industrier, navnlig Industrier tagne i en saa overordentlig udvidet Betydning, som Meningen er i dette Lovforslag, kan bære sig og leve, til Dels endog saa ganske godt og sundt, uden nogen Bestyttelse. Jeg vilde naturligvis finde det overordentlig rimeligt — men det er jo en Sag, vi ikke kunne diskutere — om den eventuelle Bestyrelse ved sine Udlaan tog Hensyn til, om vedkommende industrielle Virksomhed i væsentlig Grad beror paa Bestyttelse, eller om dette ikke er Tilfældet. Det er jo klart, at en Virksomhed, der i overordentlig væsentlig Grad beror paa Bestyttelse, er meget usikkrere end en, med hvilken dette ikke er Tilfældet, og at den Eiendom, i hvilken der er Tale om at anbringe Vaan under væsentligt Hensyn til den industrielle Anvendelse, under den angivne Forudsætning ogsaa bliver et usikkrere og ringere Pant. Jeg tror derfor, at det foreliggende Forslag saa langt fra vil være en Spore for Bestyttelsen, at den snarere vil virke i modsat Retning, idet det snart vil vise sig, at de nu bestaaende, ikke bestyttede Virksomheder kunne opnaa højere Vaan i deres Eiendomme end de bestyttede. Desuden vil jeg sige det ærede Medlem, at dersom vi, hvad jeg tror er Tilfældet baade med ham og mig, ere ængstelige ved for stærk Bestyttelse og i alt Fald ikke ville videre frem med Bestyttelsen, end vi nu ere, kunne vi maaske saaledes have dobbelt Grund til at arbejde med til Vedtagelsen af dette Lovforslag, thi naar vi ikke byde den Form for Fremhjælp af Industrien, som ligger i Toldbestyttelsen, maa vi saa meget mere føle os tilskyndede